

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: חזון עובדיה

מקאם: חג'אז

פרשת דברים

18 ביולי, 2026

עלון מספר 1283

ד' אב, תשפ"ו

הדלקת נרות 8:06 * שקיעה 8:24 * שיר השירים 7:00 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 7:45 * מוצאי שבת 9:05, וע"פ רבנו תם 9:35 * זמן טלית 4:16 * שעה זמנית 85:00
עלות השחר 3:59 * נץ החמה 5:41 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 7:14
צאת הכוכבים 9:00 * סוף זמן קריאת שמע 8:14 * סוף זמן עמידה 3:39 * חצות היום והלילה 1:02

ערב תשעה באב יחול ביום רביעי, 22 ביולי

מנחה 6:30, התחלת הצום 8:20, ערבית ליל תשעה באב 8:40,

שחרית תשעה באב 6:00 בבוקר, מנחה תשעה באב 8:00.

הצום מסתיים בשעה 8:44 ולמחמירין בשעה 8:56

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

מדות כנגד תשעה ימים מחודש אב, נמצא בידנו $22 = 9 + 13$ שהם בין המצרים. ולמה אמרו 21 יום? אם נספור 22 יום כמה שעות בכל יום $22 \times 24 = 528$ שעה. אבל לא כולם ימי אבלות. יש שלוש שבתות שאין בהן אבלות $24 \times 3 = 72$ ויום ראש חודש אב עצמו 24 שעה ושש שעות ביום תשעה באב עצמו אחר חצות, שאין בהם ימי אבלות שמחזירים הפרוכת לארון ויושבים בבית הכנסת על הכסאות, ומנגנים במנחה ובערבית וקורים פסוקים של נחמו נחמו עמי. נמצא בידנו שבתות וראש חודש וחצות היום של תשעה באב 104 שעות שאין בהם אבלות. עתה אם נחסר מ-22 יום 104 שעות אלו נמצא בידנו ימי בין המצרים בפועל 426 שעות שעולות 21 יום, לכן אמרו חז"ל: 21 יום בין המצרים בין י"ז תמוז לתשעה באב. ו-426 שעות אלו בגימטריא "תוך". והפסוק אומר: ונקדשתי בתו"ך בני ישראל. תו"ך: 26 שעות של 21 יום. מכל זה נלמד שכמה מעלת ימי בין המצרים לפני ה' שאנחנו שומרים על מנהגי אבלות שכתבו לנו חכמינו, לכן אנחנו מתעלים בכל יום ויום בימים אלו ובזה מקדשים להשם יתברך

את פרשת דברים אנו קורים בשבת האחרונה של ימי בין המצרים. ומה הם בין המצרים ומהי מעלתם? ידוע כי ימי בין המצרים מתחילים משבעה עשר בתמוז ומסתיימים בתשעה באב. יש שאלה גדולה, אומרים חז"ל: ימי בין המצרים הם 21 יום. אבל בפועל, הם 22 יום ולא 21 יום, והם שלושה עשר יום מחודש תמוז ותשעה ימים בחודש אב, וראיה לזה אנחנו צמנו י"ז תמוז השנה ביום חמישי, 2 ביולי, וצום תשעה באב יחול ביום חמישי, 23 ביולי. כל הימים האלה מסתכמים ל-22 יום ולא 21 יום. התשובה כך היא: ידוע שמשנה רבינו זכר י"ג מדות של רחמים של ויעבור ה' על פניו וכו' פעמיים, אחת אחרי עוון העגל והשניה אחרי חטא המרגלים, אבל יש הפרש ביניהם במספרם, הראשונה היא י"ג מדות, אבל השניה ט' מידות והחסיר משה ארבע מדות, למה? י"ג מדות לכפר עוון העגל לפי שבי"ז תמוז ירד משה מן ההר ושיבר הלוחות, ובעוון המרגלים הזכיר ט' מדות לפי שהתחיל בתשעה באב, שנאמר: ויבכו העם בלילה ההוא, שהוא ליל תשעה באב, זאת אומרת י"ג מדות הראשונות כנגד י"ג ימים של בין המצרים, ותשע

אשרינו מה טוב חלקנו ואשרי עם ישראל שמקיימים בכל שנה ושנה דינים של ימי בין המצרים, לפי שקדושתם גבוהה ועושים רושם בשמים, לכן על כל אדם לדקדק בכל המנהגים האלו בדיוק ולא יקל אפילו בדקה מן הדקה ונזכה לנחמת ציון במהרה בימינו אמן.

היסטוריה בקצרה: 200 שנה אחרי החורבן 270 למנינם

אמר רבי יהושע בן לוי: בוא וראה, כמה גדולים נמוכי הרוח לפני ה'. בימי המקדש אדם מקריב עולה יש לו זכות עולה, מקריב חטאת יש לו זכות חטאת, מקריב שלמים יש לו זכות שלמים, אבל אדם העניו כאילו הקריב כל הקורבנות כולם, שנאמר: זבחי אלוקים רוח נשברה. עוד אמר ה': כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם. כלומר, ה' פיזר אותנו בכל העולם, למה? כמו שאי אפשר לקיום העולם בלא רוחות השמים, גם אי אפשר להתקיים בלי ישראל. חבירו של רבי יהושע בן לוי הוא רבי חנינא בר חמא הכהן שעלה מבבל לארץ ישראל. והיה תלמידו של רבינו הקדוש, והעיד עליו רבי שאין זה בן אדם אלא מלאך. פעם אחת מת עבדו של מלך רומי, וציוה רבי לרבי חנינא בר חמא ואמר לו: צא וחיה אותו, יצא והחייהו וחזר לרבי, לכן קראו מלאך. ענוותן גדול היה. וכשנפטר רבי רצו למנות אותו במקום רבי, אבל הוא נמנע ואמר יש שני חכמים גדולים בשנים ממני בשתי שנים ומחצה ואני השלישי, ולהם ראוי הכבוד. אמר רבי חנינא: בשעה שפוסקים גדולה לאדם, אם היה עניו, אז פוסקים גדולה לו ולזרעו עד סוף כל הדורות, ואם הגיס דעתו, ה' משפילו הוא וזרעו אחריו.

הדרך לרפואה ולבריאות

אין לשתות מים קודם האכילה בזמן מעט כדי שלא תתקרה האצטומכא ולא תעכל המזון כראוי, וגם בתוך אכילתו לא ישתה רק מטעמים מזוג ביין, ואחרי שעה וחצי או שעתיים ישתה מים, וכן אין לשתות מים בצאתו מן המרחץ, כדי שלא יתקרר הכבד, ומכל שכן שלא ישתה במרחץ. ואל

ישהה נקביו אפילו רגע אחד, ולא יאכל עד שיבדוק את עצמו יפה יפה שמא צריך לנקביו. לעולם ישתדל אדם שיהיו מעיו רפויים כל ימיו, ויהיה קרוב לשלשול מעט. וזהו כלל גדול ברפואה. ואם לא, חולאים רעים באים עליו. הרוצה לשמור על בריאותו, צריך לדעת התנועות הנפשיות ולהזהר מהם, והם כמו השמחה והדאגה והכעס והפחד, שהם פעולות נפש. וצריך המשכיל שיהא שמח בחלקו כל ימי הבלו, ולא ידאג על עולם שאינו שלו, ולא יבקש יתרונות, ויהא בטוב לבב ובשמחה ממוצעת, כי היא סיבה לגדל החוס הטבעי, ולהקל המאכל, ולדחות המותרות, ולחזק אור העינים וכל הרגשות, וגם יתחזק כח השכל. ואמנם לא להרבות השמחה במאכל ובמשתה כמו הסכלים, כי ברוב השמחה יצא החמימות לשטח הגוף ויתך החוס הטבעי, ויתקרר הלב פתאום, וימות חיו בלא עתו בפתע. ובפרט יקרה זאת לאנשים שמנים בגוף, לפי שהחוס הטבעי בגופם מעט, לפי שעורקיהם צרים וזרימת הדם שהיא מקור החוס היא לאט. הדאגה היא הפך השמחה, וגם היא מזקת, לפי שמקררת את הגוף ויתקבל החוס הטבעי אל הלב ויביאהו לידי סכנה.

דברי מוסר: חוסר

אין אדם שאין בו חוסר במידות ובדעות, וכל אדם כוזב, כשם שאי אפשר לבר בלא תבו, ואין עשן בלי אש, כך אין אדם שאינו טועה, ואין שלם בעולם, רק הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט, ולכן אין להאשים שום אדם שחסר בו דבר, שאדם הוא כמוהו יש בו חסרונות, אלא שכל הנגעים אדם רואה, חוץ מנגעי עצמו, ואין אדם רואה חובה לעצמו, ואפשר שהחוסר שלו עדיף על חברו, סוף סוף לפי שהוא אדם, וחיובה רמיא על כל אדם להתבונן להבין ולהשכיל מה חסר בו, ואם אינו מבין לבדו, ישמע לעצה, וילך לחכמים ויחכם. או יבקש לו את חסרונו, ולא ינהג כמנהג איזה בורים, ולא יבקש להחזיק את שלו במשאות שוא ומדיחים, כי אין זו דרך

ובית הכנסת שלהם נמכר לקאתולים ועשוה כנסיה לנוצרים. בשנת 1900 היה מספר יהודי דמשק 10,000 ובשנת 1910 היה מספרם 12,000. ואז התחילה ההגירה לבירות בלבנון ולאמריקה, והתחיל מספר היהודים בירידה. בשנת 1926 היו בשכונת היהודים 10,000 נפשות ובשנת 1932 הגיע מספרם 6,266.

הראשון לציון: מרן חכם עובדיה יוסף

1921-2013

בשנת 1986 הוציא מרן ספרו שנקרא שמו לוית חן. לפי שהרבה מתלמידיו של חכם עובדיה היו לומדים הדינים מספר משנה ברורה שכתב אותו הרב האשכנזי בעל מחבר "חפץ חיים", הרב רבינו ישראל מאיר הכהן אשר פוסק לפי הרמ"א שהוא גם כן אשכנזי, ופעמים חולק על מחבר שולחן ערוך הספרדי רבינו יוסף קארו, לפיכך ביקשו מהרב להוציא ספר לפי דעת ומנהג הספרדים, והסכים מרן והוציא הספר "לוית חן". וכתב בו 128 דין לא לפי דעת האשכנזים ומנהגיהם. גם כן הוציא מרן שני ספרים, הראשון טהרת הבית והשני משמרת הטהרה, שעוסקים בדיני נדה וטהרתה ודיני הבעל בימי נדתה וטהרתה. והרבנים והרבניות מצאו חפצם בדינים אלו ומלמדים אותם לנשים. ובשנת 1990 הוציא ספר שלישי לפי רוח הטכנולוגיה החדשה וסיים אותו בשנת 2006 קודם פטירתו בשבע שנים.

דינים - הלכות תשעה באב

- 1 - נכון שלא ללמוד בערב ט' באב אחר חצות היום אלא בדברים המותרים ללמוד בט' באב (איוב - מדרש איכה - דיני ט' באב ודיני אבלות). ולא יטייל בערב ט' באב.
- 2 - אין לאכול דגים, ולא שני תבשילין, ולא לשתות יין - בירה - קפה - תה ושאר משקאות משכרים ולא ירקות כבושים (זיתים ומלפפון) בסעודה המפסקת. ואין עונין זימון.
- 3 - גבינה לא מבושלת ולא מטוגנת ופירות חיים וסלט ולבן מותרים ולא נחשבים תבשיל שני. וצריך לישב על הקרקע

טובה, אלא יהא אדם ירא שמים ומודה על האמת אפילו אם אינו נכנס למוחו, ודרכו ישר בעיניו, יקבל את האמת ממי שגדול ממנו בחכמה ובמנין, ויבטל דעתו מפני דעתם, וישנה דרכיו והליכותיו ומעשיו מיום ליום עד שיקנה שלמות, עד כאשר יוכל לומר: מתי יגיעו מעשי למעשי אברהם יצחק ויעקב אמן, ויתפלל על זה כמו שאירע פעם ליהודי תושב בגדד: בא אל רבי יוסף חיים (בן איש חי) ראש הגולה בבבל, והתאונן של שכנו שלדבריו הוא אדם רע ומזלזל במצוות. היהודי טען: במצב כזה עליו למכור את הבית ולעבור למקום אחר, רחוק מאותו אדם, כמאמר המשנה: "הרחק משכן רע". אמר לו הרב: "יש לקרות אחרת את דברי המשנה: הרחק משכן רע", עליך להרחיק את הרע מהשכן ולהשפיע עליו שיתקן את דרכיו, תנסה לפעול בחכמה ובתחבולות, ולהתפלל לה' שיעורר את ליבו של השכן לחזור בתשובה, ואז תרחיק את "הרע" מהשכן ולא תרחיק את השכן, ונמצא שאינך מתחבר לרע, ועשה כדברי הרב והצלח.

העיר דמשק

במאה ה-18 נודעה לסוחרים היהודים העשירים של דמשק, שהיו שולחים צמר גפן לאירופה ומביאים משם אריגים ובגדים, וגם היהודים העשירים האלו היתה להם השפעה בחצר הפחה. בין המשפחות המיוחסות קנתה לה שם משפחת פרחי, שמילאה תפקיד חשוב בחייה הכלכליים של סוריה. בניה הם האחים משה, שלמה ורפאל היו בעלי השפעה בדמשק עד ראשית המאה ה-19, בשל קרבתם לשררה. מרבני התקופה הזאת: רב מרדכי גלאנטי, מחבר הספר גדולת מרדכי (נפטר בשנת 1781), רבי משה גלאנטי, מחבר הספר ברך משה, ובראש העדה הקראית עמד הנשיא הגדול יוסף אמציה 1762. והיו אז בדמשק 7 בתי כנסיות ובתי מדרשות רבים. מספר היהודים בשנת 1848 עמד על 5000 איש. ובשנת 1856 כבר נתבטל ישוב הקראים,

14 - אין לאכול בשר ביום עשירי באב (יום הששי) אבל ליל שבת מותר.

התורמים לעלון זה

האדון נתן אלפייה ואשתו הגברת צבאח ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האחים המבורכים סולי והלל בווביה ואחיותיהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח יצחק-זקי בווביה בן שמחה ע"ה אמן. *** הגברת איווה דהב ובניה האדון ג'ונתן וחכם אליהו ואחותם כמיליה לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה השוחט הנאמן חכם אליהו עבאדי דהב בן אסתר ע"ה אמן. *** האדון אלביר שעיא ואשתו הגברת שושנה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח משה בן מרים ע"ה אמן. *** האדון ויקטור הררי ואחיו לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אדונתם אמם גניט בת זקיה ע"ה אמן. *** הגברת נינה סעאדיה ובניה האחים המבורכים יוסף, ג'ק, זיכו, צופיה, דולי וקארן לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח אברהם סעאדיה בן שפיקה ע"ה אמן. *** הגברת ברינדא חפץ ובניה האחים המבורכים לארי, גבריאל, ג'ק ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח אברהם בן דורה ע"ה אמן. *** הגברת נורמא אסה ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח השוחט וחכם יוסף בן נג'לא ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$550.
ההוצאות הסתכמו לסך של \$1,600.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 351,400,
+2,300 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

בסעודת מפסקת.

4 - הכל חייבים להתענות ואפילו מעוברות ומניקות, אבל חולה וזקן על פי הוראת רופא, מותר לו לאכול דבר הנצרך ולא לתענוג. וקטנים: לבת מתחת י"ב שנה, ולבן מתחת ל"ג שנים, פטורים מלהתענות. ומותר לבלוע תרופות הנחוצות.

5 - נכון לשכב לישון בליל ט' באב על הארץ, וישנה מעט מהרגלו בעניין השינה כדי שיצטער קצת, ויושבין על הארץ בבית הכנסת.

6 - חייב לעמוד בפני אביו ורבו או מפני תלמיד חכם או זקן אף ט' באב.

7 - ביום ט' באב שחרית יטול ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד, וכן שנוטלים כל היום, ויטול שלוש פעמים לסירוגין. אין מברכים בשחרית שעשה לי כל צרכי בברכת השחר, ואם שכח ובירך לית לן בה. ואין מעשנים בט' באב, אבל המצטער הרבה מותר בתוך ביתו ובצינעה ואחר חצות. וכהן נוטל ידיו לברכת הכהנים כרגיל. וכן למי שאסור לצום ואוכל, נוטל ידיו רגיל.

8 - אין לקרוא תהלים, והמקל בזה יש לו על מי שיסמוך.

9 - נעילת הסנדל אסורה בין לאנשים בין לנשים בין לילדים.

10 - אין טיול ואין שאלת שלום בט' באב, ואם הקדימו לו שלום משיב בשפה רפה.

11 - לא ירחץ פניו בט' באב, אלא אחר נטילת ידיים, ועדיין לחות מעבירם על עינו.

12 - יש נוהגים שלא לעשות מלאכה, לפי שאין בה סימן ברכה.

13 - בשחרית יברך על הטלית ועל התפילין בביתו אחר ברכת השחר, ויקרא בהם "קדש ליי" וקריאת שמע, ואחר כך ילך לבית הכנסת ויתפלל שחרית עם החזן, ואומרים שירת האזינו במקום שירת הים, ושירת הים אומרים אחרי העמידה, והכהנים נושאים כפיהם, ויש קהילות שנהגו שלא לעשות ברכת כהנים.